

Súd: Okresný súd Ružomberok
Spisová značka: 9C/50/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5915200855
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Topoľančík
ECLI: ECLI:SK:OSRK:2015:5915200855.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Ružomberok samosudcom JUDr. Vladimírom Topoľančíkom v právnej veci navrhovateľky: H. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. W. č. XXXX, XXX XX W. W., štátna občianka SR, právne zastúpená spoločnosťou Advokátska kancelária JUDr. Peter Rybár, s.r.o., so sídlom Kuzmányho č. 29, 040 01 Košice, IČO: 47 234 466, proti odporcovi: PROFI CREDIT Slovakia s.r.o., IČO: 35 792 752, so sídlom Mliekarenská 10, 824 96 Bratislava 26, právne zastúpeného spoločnosťou Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho č. 16, 811 04 Bratislava, v konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 327,- eur s prísl.,

rozhodol:

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľke sumu 327,-eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 327,-eur od 21.02.2015 až do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti výroku tohto rozsudku.

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľke trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 259,87 eur, a to k rukám právneho zástupcu navrhovateľky spoločnosti Advokátska kancelária JUDr. Peter Rybár, s.r.o., a to do 3 dní od právoplatnosti výroku tohto rozsudku.

Odporca je povinný zaplatiť Okresnému súdu Ružomberok súdny poplatok za návrh na začatie konania vo výške 19,50 eur, a to do 3 dní od právoplatnosti výroku tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 19.02.2015 sa navrhovateľka prostredníctvom svojho právneho zástupcu domáhala, aby súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľke sumu 327,-eur spolu s 8,05 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 327,-eur od 21.02.2015 až do zaplatenia a súčasne, aby jej nahradil trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia. Po skutkovej a právnej stránke navrhovateľka návrh na začatie konania odôvodnila tým, že dňa 08.04.2009 uzatvorila s odporcom Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8200019375, na základe ktorej jej mal byť zo strany odporcu poskytnutý úver vo výške 1.427,34 eur. Vzhľadom k tomu, že odporca hneď na začiatku zmluvného vzťahu vrazil z istiny poplatok za odplatu za poskytnutie služby vo výške 141,31 eur, skutočná výška úveru predstavovala sumu 1.286,03 eur. Na základe predmetnej Zmluvy o revolvingovom úvere mal byť navrhovateľke poskytnutý aj revolving vo výške 706,60 eur. Vzhľadom k tomu, že navrhovateľke bol z tejto sumy revolvingu strhnutý poplatok vo výške 141,31 eur, skutočná výška revolvingu predstavovala sumu 629,51 eur. Súčasne poukázala na to, že z predmetnej zmluvy o úvere je zrejmé, že obligatórne údaje obsiahnuté v zmluve o úvere boli do zmluvy doplnené až po prijatí návrhu na uzavretie zmluvy zo strany žalobcu (pozn. správne má byť uvedené odporcu). Dňa 07.04.2009 navrhovateľka podala žiadosť (návrh) o poskytnutie revolvingového úveru č. 8200019375. Dňa 08.04.2009 bola táto žiadosť (návrh) doplnená o údaje v bode 6 Zmluvy a takisto došlo k zmene údajov o predpokladanej RPMN. Podľa § 3 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom v čase uzatvorenia zmluvy

bolo však základnou povinnosťou veriteľa písomne informovať spotrebiteľa o zmluvných podmienkach pred uzavretím zmluvy o úvere. Z uvedeného dôvodu je zrejmé pochybenie veriteľa, ktorý nedodrжал jeho základnú povinnosť umožniť spotrebiteľovi byť informovaný o podmienkach právneho vzťahu, ktorý má vzniknúť, a teda veriteľ porušil najzákladnejšie právo spotrebiteľa, a to právo spotrebiteľa na informácie, čo je v jednoznačnom rozpore so zákonom a v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka je nevyhnutné vyvodiť záver o absolútnej neplatnosti zmluvy o úvere. Z návrhu na začatie konania ďalej vyplynulo, že zo spôsobu uzatvárania tejto i predchádzajúcich zmlúv vyplýva, že ide o typický príklad prijatia návrhu s dodatkami a zmluvami, ktoré tým znamenajú odmietnutie návrhu zo strany navrhovateľky. Ich akceptácia zo strany odporcu nebola vykonaná. Tým, že návrh predmetnej zmluvy o revolvingovom úvere bol dňa 08.04.2009 doplnený a sčasti aj zmenený, navrhovateľka sa domnieva, že z tohto dôvodu nedošlo k platnému uzavretiu zmluvy o revolvingovom úvere. Z návrhu ďalej vyplynulo, že zo zmluvy o revolvingovom úvere (a to tak v časti úveru aj v časti revolvingu) je zrejmé, že táto zmluva neobsahuje údaje o podmienkach upravujúcich čerpanie úveru tak, ako to vyžaduje ustanovenie § 4 ods. 2 písm. e) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona SNR č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii (ďalej len „zákon č. 258/2001 Z.z.“), údaj o termíne konečnej splatnosti tak, ako to vyžaduje ustanovenie § 4 ods. 2 písm. g) zákona č. 258/2001 Z.z., taktiež neobsahuje ani údaje, resp. nečlení splátky úveru na termíny istiny, úroku a iných poplatkov (v tomto smere poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 9Co/401/2012), súčasne neobsahuje v časti revolvingu údaje o výške úrokov a iných poplatkov tak, ako to vyžaduje § 9 ods. 2 písm. i) zákona č. 258/2001 Z.z. a súčasne obsahuje väčšie množstvo ustanovení, ktoré možno kvalifikovať ako neprijateľné zmluvné podmienky a ustanovenia, ktoré sú v rozpore so zákonom a dobrými mravmi. Podľa navrhovateľky najrozpornejšími ustanoveniami, ktoré sú v zrejmom a hrubom rozpore s dobrými mravmi sú ustanovenia týkajúce sa odplaty za poskytnutie úveru a revolvingu, keď odplata za poskytnutie úveru dosiahla úroveň 68,84 %, čo niekoľkonásobne prevyšovalo odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch, čo je v priamom rozpore so zákonom i s dobrými mravmi (v tejto súvislosti bolo poukázané na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 3Co/3/2013 zo dňa 28.09.2011 a rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne, č.k. 17Co/313/2010-99 zo dňa 09.11.2010). Súčasne poukázala na rozhodnutie Krajského súdu v Ostrave sp.zn. 16 ICm/944/2010 zo dňa 23.08.2011, z ktorého vyplynulo, že úrok z úveru je jedným z definičných znakov zmluvy o úvere, a teda ak zákonu alebo dobrým mravom odporuje zmluva v časti odplaty (úrokov), je nutné uviesť tento dôvod neplatnosti vzťahu na celú zmluvu a neplatnou je v tomto prípade zmluva o úvere ako celok. V návrhu na začatie konania navrhovateľka ďalej poukázala na to, že predmetná zmluva o úvere obsahuje niekoľko nesprávnych údajov, keď v bode 5 a 6 predmetnej zmluvy odporca uvádza, že navrhovateľke bola poskytnutá čiastka úveru vo výške 1.427,34 eur a poskytnutá čiastka revolvingu predstavuje sumu 706,60 eur. Navrhovateľke však bola v skutočnosti poskytnutá čiastka vo výške iba 1.286,03 eur a poskytnutá čiastka revolvingu v skutočnosti predstavuje iba sumu 629,51 eur. Odporca k predmetnej zmluve uvádza, že výška RPMN za úver predstavuje sumu 68,84 %, avšak vzhľadom na to, že výška úveru v skutočnosti predstavuje sumu 1.286,03 eur, výška RPMN v skutočnosti predstavuje 77,15 %. Na základe uvedeného sa navrhovateľka domáhala voči odporcovi vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 327,-eur, čo predstavuje plnenie poskytnuté odporcovi nad rámec istiny úveru v rozsahu splátok pod poradovým číslom 33 - 36 odo dňa 27.02.2012 do 27.08.2013.

Dňa 03.03.2015 vydal tunajší súd vo veci platobný rozkaz č.k. 9C/50/2015-12, ktorým v celom rozsahu vyhovel návrhu na začatie konania, a ktorý bol z dôvodu riadne a včas podaného odporu zo strany odporcu zrušený, na základe čoho súd potom nariadil vo veci pojednávanie.

Odporca prostredníctvom svojho právneho zástupcu v odpore proti platobnému rozkazu poprel existenciu a dôvod povinnosti zaplatiť navrhovateľke sumu 327,-eur s príslušenstvom. Poukázal na to, že tvrdenia, na základe ktorých bol podaný návrh na začatie konania, sú nepravdivé a nedôvodné. Navrhovateľka nevychádzala pri formulovaní svojich tvrdení z obsahu uzavretej Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8200019375 uzatvorenej dňa 08.04.2009. Súčasťou uzavretej zmluvy o revolvingovom úvere sú aj zmluvné dojednania zmluvy o revolvingovom úvere, ktoré sú súčasťou jednej a tej istej listiny. Dôvod, pre ktorý navrhovateľka fotokópiu zmluvy predložila spôsobom, ktorý uvedenú skutočnosť popiera, z podaného návrhu nevyplýva. Podľa odporcu v nadväznosti na takto prezentovaný skutkový stav veci potom navrhovateľka tvrdí skutočnosti, ktoré sú neúplné a skresľujúce, a v dôsledku toho aj samotné tvrdenia uvedené v návrhu nie sú dôvodné. Ohľadne tvrdenia, že uzatvorená zmluva o revolvingovom úvere neobsahuje podmienky čerpania úveru, odporca poukázal na ustanovenie čl. 2. bod 2.3 zmluvných dojednaní zmluvy o revolvingovom úvere, podľa ktorého veriteľ poskytne dlžníkovi

schválenú výšku úveru na účet dlžníka uvedený v zmluve o RÚ v deň nadobudnutia účinnosti tejto Zmluvy o RÚ (ďalej aj Deň poskytnutia úveru). Ani záver o absencii náležitosti zmluvy - konečnej splatnosti úveru nie je správnym a zákonným, keď zmluva o revolvingovom úvere je uzavretá na dobu neurčitú a jej predmetom je poskytnutie úveru a za dohodnutých podmienok poskytnutie revolvingu. Táto skutočnosť znamená, že konečnú splatnosť úveru (resp. revolvingu, ak dôjde k jeho poskytnutiu, a ktorý predstavuje v podstate ďalší úver) je vždy možné určiť pre úver (revolving). V tomto smere poukázal na čl. 4 bod 4.5 Zmluvných dojednaní Zmluvy o revolvingovom úvere, podľa ktorých úver je po každom revolvingu splatný podľa nového splátkového kalendára, s ktorým bude Dlžník oboznámený. Deň splatnosti poslednej splátky úveru, resp. revolvingu podľa posledného splátkového kalendára je dňom konečnej splatnosti úveru. Súčasne odporca napadol tvrdenie navrhovateľky o rozpisovaní splátky ako nedôvodné, keď zákon č. 258/2001 Z.z. a ani iný právny predpis nestanovuje požiadavku na rozpisovanie splátky na časť istiny, úroku, prípadne iných poplatkov, ktoré by v nej mali byť zahrnuté. Zmluva upravuje určenie počtu splátok, dátum jej splatnosti v mesiaci a výšku splátky, čím je splnená požiadavka § 4 ods. 2 predmetného zákona. Ak by malo platiť, že náležitosť podľa § 4 ods. 2 písm. i) zákona č. 258/2001 Z.z. spočíva v uvedení splátky istiny, splátky úroku, splátky iných poplatkov, potom by vznikla legitímna otázka, ktoré ustanovenie ukladá uvádzať v zmluve popri údajnom rozpise splátky istiny, úroku a iných poplatkov ešte aj ich celkový súčet, nakoľko z uvedeného ustanovenia to nevyplýva. Súčasne tvrdenie navrhovateľky o tom, že zmluva neobsahuje údaj o výške úrokov, je nepravdivé, keď uvedený údaj je v zmluve uvedený. Odporca taktiež namietal aj závery navrhovateľky, podľa ktorých odplata za poskytnutie úveru a dojednanie o nej majú byť absolútne neplatným ustanovením a v rozpore s dobrými mravmi, keď tento záver o neplatnosti zmluvy v časti dojednania odplaty je v rozpore s platnou právnou úpravou, nakoľko otázku odplaty za spotrebiteľské úvery a jej obmedzenie bola z hľadiska vývoja právnej úpravy predmetom výslovnej regulácie od 01.07.2008 (kedy nadobudlo účinnosť Nariadenie vlády SR č. 238/2008 Z.z., ktorým sa vykonávali ustanovenia § 3 ods. 10 a 11 zákona č. 258/2001 Z.z.). V tejto súvislosti poukázal na to, že zákonodarca pri zavedení regulácie výšky odplaty sa zameril na to, aby obmedzil maximálnu výšku odplaty za požíčanie peňažných prostriedkov. Teda nezaviedol reguláciu úrokovej sadzby, ale odplaty. Dôvod, pre ktorý tak postupoval, spočíva práve aj v tom, že len samotná úroková sadzba nepredstavuje vyjadrenie odplaty za požíčanie peňazí. Odplatom (a v prípade bánk je táto skutočnosť podstatná) sú napríklad aj poplatky za vedenie úverového účtu, správa úveru a pod. Použitie úrokovej sadzby banky na porovnanie bez zohľadnenia toho, že banka má aj ďalšie „formy“ odplaty za požíčanie tých istých prostriedkov, je preto podľa názoru odporcu nesprávne. V tejto súvislosti poukázal na to, že maximálna výška odplaty za rovnaký spotrebiteľský úver, ako bol poskytnutý na základe zmluvy o revolvingovom úvere (výška úveru/doba splatnosti), bola v zmysle ustanovení § 53 ods. 6 a Nariadenia vlády SR č. 238/2008 Z.z. vo výške 68,98 %, pričom výška odplaty vyplývajúca pre úver dohodnutý a poskytnutý na základe zmluvy o revolvingovom úvere bola stanovená na 64,99 %, čo neprevyšuje maximálnu odplatu, akú právna úprava relevantná v čase uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere pripúšťala. Pokiaľ navrhovateľka spochybňuje výšku poskytnutého úveru a revolvingu, odporca v odpore proti platobnému rozkazu poukázal na to, že navrhovateľke bol poskytnutý úver vo výške 1.427,34 eur (z toho suma 724,02 eur bola splnená započítaním so záväzkom navrhovateľky vyplývajúcim zo Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8000016235, suma vo výške 141,31 eur bola splnená započítaním so záväzkom navrhovateľky podľa dohody o poskytnutí služby a suma vo výške 562,01 eur bola splnená vyplatením v prospech účtu navrhovateľky). Pokiaľ ide o poskytnutie revolvingu vo výške 706,60 eur, táto suma bola poskytnutá navrhovateľke v časti 77,09 eur vo forme započítania so záväzkom navrhovateľky podľa dohody o poskytnutí služby a suma 629,51 eur bola poskytnutá vyplatením v prospech účtu navrhovateľky. Taktiež argumentácia navrhovateľky ohľadne údaju o RPMN a jej údajnom nedohodnutí vychádza podľa názoru odporcu z nesprávneho predpokladu o tom, že údaj RPMN je výsledkom dohody zmluvných strán pri uzatváraní zmluvy. Omyl, ktorý má byť dôvodom nesprávnych záverov navrhovateľky, je v tom, že údaj o RPMN nikdy nie je a objektívne nemôže byť výsledkom dohody zmluvných strán, keď tento údaj sa nenavrhuje a nedojednáva v zmysle § 44 a nasl. Občianskeho zákonníka. Ďalej sa len určuje na základe iných údajov, ktoré môžu a sú výsledkom dohody medzi stranami. V bode 5 formulára Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru sa uvádza údaj o RPMN, ktorý je s ohľadom na údaje uvedené v žiadosti predpokladaným, pričom tento údaj a všetky tieto údaje v bode 5 však nevymedzujú predmet zmluvy, lebo ten je stanovený až v bode 6, kde sa uvádza presný údaj o RPMN úveru. Vzhľadom na uvedené nemožno hovoriť o tom, že by nebol prijatý návrh na uzatvorenie zmluvy. Súčasne odporca vzniesol aj námietku premlčania vo vzťahu k bezdôvodnému obohateniu, ktoré malo vzniknúť pred 01.02.2013.

V súlade s § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) súd vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti navrhovateľky, ktorá bola o termíne pojednávania riadne a včas upovedomená svojím právnym zástupcom, pričom súhlasila s prejednaním veci bez jej prítomnosti, ako aj v neprítomnosti odporcu a právneho zástupcu odporcu, ktorí mali doručenie predvolania na pojednávanie riadne a včas vykázané a ktorí svoju neúčasť na pojednávaní ospravedlnili a súhlasili s prejednaním veci bez ich prítomnosti.

Na pojednávaní zo dňa 13.04.2015 právny zástupca navrhovateľky v celom rozsahu zotrval na podanom návrhu na začatie konania, ako aj na skutočnostiach uvedených v písomnom návrhu na začatie konania. Na doplnenie poukázal na to, že na tunajšom súde prebiehalo konanie vo veci 3C/23/2014, v ktorom sa odporca domáhal zaplata plnenia z tej istej úverovej zmluvy, keď v uvedenom konaní bol návrh odporcu v celom rozsahu právoplatne zamietnutý. Súčasne poukázal na to, že tunajší súd v rozsudku č.k. 3C/23/2014-122 zo dňa 05.02.2015 na strane 11 jednoznačne konštatoval, že na strane odporcu došlo k vzniku bezdôvodného obohatenia. Právny zástupca navrhovateľky taktiež poukázal na to, že pokiaľ odporca v súdnej veci vzniesol námietku premlčania, tak táto nie je dôvodná, nakoľko navrhovateľka sa voči odporcovi domáha iba vydania bezdôvodného obohatenia spočívajúceho v úhradách, ktoré boli vykonané od 27.02.2012 do budúca, t.j. v posledných 3 rokoch pred podaním návrhu na začatie konania. Pokiaľ by mal odporca na mysli vznesenie námietky premlčania uplynutím subjektívnej premlčacej doby, poukázal na to, že navrhovateľka sa exaktne dozvedela o nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia až z rozsudku tunajšieho súdu vedeného pod sp.zn. 3C/23/2014, pričom rozhodne nemala vedomosť o možnom bezdôvodnom obohatení skôr, ako udelila právnemu zástupcovi plnomocenstvo na zastupovanie vo veci vedenej pod sp.zn. 3C/23/2014, t.j. dňa 28.02.2014.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi založenými v súdnom spise, a to fotokópiou Úverovej zmluvy č. 8200019375 zo dňa 08.04.2009, fotokópiou zmluvných dojednaní Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti Profi Credit Slovakia s.r.o., fotokópiou oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - Zmluva o revolvingovom úvere č. 8200019375 zo dňa 08.04.2009, fotokópiou oznámenia o zosplatnení zo dňa 09.05.2012, fotokópiou výpisu z úverového účtu odporkyne k Zmluve o úvere č. 8200019375, fotokópiou formulára o zmluvných podmienkach zmluvy o revolvingovom úvere k Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/zmluvy o revolvingovom úvere č. 8200019375 zo dňa 07.04.2009, výpisom z priemerných úrokových mier z úveru poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny (stav a nové obchody), ako aj oboznámením sa s pripojeným spisom tunajšieho súdu sp.zn. 3C/23/2014, osobitne s rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 3C/23/2014-122 zo dňa 05.02.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 01.04.2015, pričom zistil a ustálil nasledovný skutkový stav veci:

na základe Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8200019375 uzatvorenej medzi odporcom ako veriteľom a navrhovateľkou ako dlžníčkou dňa 08.04.2009 (tak, ako to vyplýva z oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - zmluva o revolvingovom úvere č. 8200019375 a z bodov 5 a 6 Zmluvy č. 8200019375) poskytol odporca navrhovateľke úver vo výške 1.427,34 eur (údaj zhodný v obidvoch bodoch zmluvy a v oznámení o schválení), ktorý sa navrhovateľka zaviazala splácať odporcovi v splátkach v počte 30 mesiacov, pri výške mesačnej splátky úveru 87,23 eur, a to s dátumom prvej splátky úveru dňa 25.05.2009 a dátumom splatnosti poslednej splátky úveru dňa 25.10.2011. V predmetnej zmluve bola stanovená RPMN úveru vo výške 64,99 % (bod 6 a oznámenie o schválení), resp. predpokladaná RPMN 68,84 (bod 5), pri priemernej RPMN platnej ku dňu podpísania zmluvy vo výške 34,49 %. Ročná úroková sadzba úveru bola stanovená na 68,84 % (bod 5), resp. 68,89 % (bod 6), resp. 68,85 % (oznámenie o schválení). Súčasne v predmetnej zmluve bolo dojednané poskytnutie revolvingu navrhovateľke vo výške 706,60 eur (bod 5 a 6 Zmluvy), resp. 783,67 eur (oznámenie o schválení) a bola dojednaná výška mesačnej splátky úveru po vykonaní revolvingu vo výške 87,23 eur. Pri revolvingu bola stanovená RPMN vo výške 58,71 % (bod 5), resp. 55,39 % (bod 6 a oznámenie o schválení) s tým, že sa jednalo o predpokladanú výšku, ročná úroková sadzba revolvingu vo výške 67,54 % (údaj zhodný v obidvoch bodoch zmluvy a v oznámení o schválení). Zmluvná odmena za poskytnutie úveru bola stanovená na 1.330,98 eur (oznámenie o schválení) resp. 1189,67 eur (bod. 5 a 6) a zmluvná odmena za poskytnutie každého revolvingu vo výške 863,61 eur (údaj zhodný v obidvoch bodoch zmluvy a v oznámení o schválení). Pokiaľ ide o poskytnutie peňažných prostriedkov titulom úveru, predmetný úver bol navrhovateľke zo strany odporcu splnený vo výške 724,02 eur započítaním so záväzkom navrhovateľky vyplývajúcim zo Zmluvy o revolvingovom úvere č. 800016235, započítaním sumy 141,31 eur podľa dohody o poskytnutí služby „odklad splátok“, keď navrhovateľka reálne túto službu využila ohľadne odkladu splátok č. 5, 6 a 7 a zvyšná časť predmetného úveru vo výške 562,01 eur

bola splnená vyplatením v prospech účtu navrhovateľky. Pokiaľ ide o poskytnutie revolvingu vo výške 706,60 eur, podľa tvrdení odporcu tento revolving bol poskytnutý v časti sumy 77,09 eur ako odplata podľa dohody o poskytnutí služby „odklad splátok“, keď navrhovateľka využila túto službu a požiadala o odklad splátok č. 28, 29 a 30 a v časti sumy 629,51 eur, ktorá bola zo strany odporcu plnená v prospech účtu navrhovateľky. Z ustanovenia bodu 4 Zmluvných dojednaní zmluvy o revolvingovom úvere odporcu vyplynula úprava podmienok poskytnutia revolvingu, keď podľa tohto ustanovenia revolvingom sa rozumie automatické navýšenie schváleného úveru o sumu schválenej výšky revolvingu uvedenej v bode 6 Zmluvy o revolvingovom úvere a oznámenú dlžníkovi veriteľom, pričom podmienkou revolvingu v zmysle predmetného ustanovenia bolo, že dlžník splatí po sebe 6 nasledujúcich splátok riadne a včas, keď nárok na revolving mal dlžník bez predchádzajúceho súhlasu veriteľa. Odporca oznámením zo dňa 08.04.2009 adresovaným navrhovateľke oznámil jej schválenie úveru - Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8200019375. V žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru zo dňa 07.04.2009 žiadala navrhovateľka započítať pohľadávku veriteľa v podobe nesplatených splátok pôžičky, prípadne ďalších záväzkov zo zmluvy o revolvingovom úvere č. 8000016235 s jej pohľadávkou spočívajúcou v nároku na poskytnutie schválenej výšky úveru podľa Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8200019375. Z výpisu z úverovej karty navrhovateľky týkajúcej sa Zmluvy o úvere č. 8200019375 mal súd preukázať, že navrhovateľke bola na základe Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8200019375 reálne vyplatená čiastka 1.286,03 eur (t.j. rozdiel schválenej výšky úveru vo výške 1.427,34 eur a sumy 141,31 eur ako odplaty za poskytnutie služby v zmysle čl. 8.1 písm. a) dohody o poskytnutí služby) a titulom revolvingu suma 629,51 eur (t.j. rozdiel schválenej výšky revolvingu vo výške 706,59 eur a odplaty za poskytnutie služby v zmysle čl. 8.1 písm. b) dohody o poskytnutí služby vo výške 77,08 eur). Navrhovateľka titulom predmetnej úverovej zmluvy zaplatila odporcovi celkovo sumu 2.595,32 eur, z toho v období od 27.02.2012 do 27.08.2013 celkovo sumu 327,-eur. Z prehľadu úverov poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny - priemerné úrokové miery zo stavu a nových obchodov mal súd preukázať, že v 4. mesiaci roku 2009 boli poskytované spotrebiteľské a ostatné úvery so splatnosťou od jedného do piatich rokov za úrok vo výške 13,16 % ročne. V zmysle úverovej štatistiky NBS úrokové miery pre obdobné úvery v apríli 2009 dosahovali 14,31 % ročne.

Podľa § 2 písm. a), b) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov v znení účinnom ku dňu 08.04.2009 na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme a zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom

Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom ku dňu 08.04.2009 zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom ku dňu 08.04.2009 zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať

- a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu,
- b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
-) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,
- h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,
- i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok,

l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad,

n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti,

o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

p) práva spotrebiteľa podľa § 7, q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1.

Podľa § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom ku dňu 08.04.2009 pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo

b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti..

Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu 08.04.2009 ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov a nejde o spotrebiteľský úver podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú bankami za spotrebné úvery v mieste bydliska spotrebiteľa a v čase uzavretia zmluvy.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 457 Občianskeho zákonníka, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom do 31.01.2013 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 10c Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31.01.2013 aj za dobu omeškania po 31.01.2013.

Predmetná zmluva o revolvingovom úvere je rozhodne spotrebiteľskou zmluvou tak, ako ju prezumuje § 2 písm. b) zákona č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvárania predmetnej zmluvy, pričom podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu, ktorá je svojím charakterom typovou zmluvou na predtlačenom formulári obsahujúcou zmluvné podmienky, ktorých obsah navrhovateľka ako spotrebiteľka nemohla pri jej uzavretí ovplyvniť. Na predmetný zmluvný vzťah je preto potrebné aplikovať všetky ustanovenia právnych predpisov obsahujúcich ochranu spotrebiteľa. Uvedený záver možno jednoznačne vyvodiť z účelu a poslania tzv. spotrebiteľského práva, ktoré je založené na základnom postuláte, podľa ktorého sa spotrebiteľ ocitá vo fakticky nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom, a to s ohľadom na okolnosti, za ktorých dochádza k vzniku zmluvných vzťahov medzi týmito subjektmi, ako aj s ohľadom na väčšiu profesionálnu skúsenosť, lepšiu znalosť práva a lepšiu dostupnosť právnych predpisov na strane dodávateľa. Keď potom v súdnej veci navrhovateľka ako spotrebiteľka prijala od odporcu ako dodávateľa, t.j. subjektu profesionálne pôsobiaceho na finančnom trhu, na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere finančnú službu, vznikol medzi nimi právny vzťah podliehajúci ochrane podľa tzv. spotrebiteľského práva.

S poukazom na vyššie uvedené zákonné ustanovenia a zistený skutkový stav súd dospel k záveru, že návrh na začatie konania je v celom rozsahu dôvodný, keď medzi účastníkmi konania nedošlo k platnému uzatvoreniu zmluvy o revolvingovom úvere. Pri posúdení tejto otázky súd aplikoval úpravu § 43 a nasl. týkajúcu sa procesu uzatvárania zmlúv, keď predmetná úprava má povahu kogentnej právnej normy, od ktorej sa nemožno zmluvne odchýliť. Súd poukazuje na to, že podľa § 43a ods. 1 Občianskeho zákonníka je prejav vôle smerujúci k uzavretiu zmluvy, ktorý je určený jednej alebo viacerým určitým osobám, návrhom na uzavretie zmluvy, ak je dostatočne určitý a vyplýva z neho vôľa navrhovateľa, aby bol viazaný v prípade jeho prijatia. V zmysle § 43c ods. 1 Občianskeho zákonníka včasné vyhlásenie urobené osobou, ktorej bol návrh určený alebo iné jej včasné konanie, z ktorého možno vyvodiť jej súhlas, je prijatím návrhu. Ďalej súd poukazuje na § 43c ods. 2 Občianskeho zákonníka prvá veta, podľa ktorého včasné prijatie návrhu nadobúda účinnosť okamihom, keď vyjadrenie súhlasu s obsahom návrhu dôjde navrhovateľovi. Zmluva je následne uzatvorená okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť (§ 44 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka). Rozhodným pre posúdenie platnosti uzatvorenia predmetnej zmluvy je ustanovenie § 44 ods. 2 prvá veta Občianskeho zákonníka, podľa ktorého prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh.

V prejednávanej veci sa súd oboznámil so žiadosťou o poskytnutie revolvingového úveru/zmluva o revolvingovom úvere č. 8200019375 podpísanú navrhovateľkou, kde pod bodom 5 sú uvedené údaje o požadovanom revolvingovom úvere, konkrétne okrem iného predpokladaná RPMN za úver vo výške 68,84 % a ročná úroková sadzba úveru vo výške 68,84 % a tiež predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 58,71 %. Predmetné údaje vypĺňala navrhovateľka ako žiadateľka predmetného úveru, a to dňa 07.04.2009 v Banskej Bystrici (vzhľadom na postavenie navrhovateľky ako spotrebiteľky v tomto smere nemožno opomenúť, že údajmi uvádzanými v bode 5 nemohla táto s najväčšou pravdepodobnosťou disponovať, a že tento návrh vypĺňala za asistencie pracovníka samotného odporcu, čo z hľadiska ochrany spotrebiteľa podľa názoru súdu zvyšuje nároky na to, aby údaje v predmetnom návrhu a prípadnom akcepte boli úplne identické). Pod bodom 6 sú uvedené údaje o schválenom revolvingovom úvere, ktoré vyplnil odporca s tým, že v predmetnom bode je uvedený údaj o RPMN za úver vo výške 64,99 % a ročná úroková sadzba úveru vo výške 68,89 % a tiež predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu vo výške 55,39 %, pričom odporca ako veriteľ schválil predmetný revolvingový úver nasledujúceho dňa, t.j. dňa 08.04.2009, a to v Bratislave. Z uvedených skutočností je zrejmé, že v žiadosti navrhovateľky o poskytnutie revolvingového úveru a v prijatí návrhu predmetnej zmluvy odporcom (t.j. v schválenom revolvingovom úvere) sú uvedené rozdielne údaje týkajúce sa podstatných náležitostí úverovej zmluvy, a to jednak v časti RPMN za úver, v časti ročnej úrokovej sadzby úveru a v časti predpokladanej RPMN úveru po poskytnutí revolvingu. Na základe uvedeného súd

potom dospel k záveru, že odporca neakceptoval návrh navrhovateľky úplne a mal voči nemu výhrady a zmeny, ktoré v zmysle § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka je potrebné považovať za odmietnutie návrhu a súčasne za nový návrh. Tento nový návrh zo strany navrhovateľky však už nebol právom predpísaným spôsobom akceptovaný. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že zo správania samotnej navrhovateľky po tom, ako došlo zo strany odporcu k vypracovaniu nového návrhu, by bolo možné vyvodiť, že predmetný „protinávrh“, resp. nový návrh zo strany odporcu či už ústne alebo konkludentne akceptovala, keď prijala a spotrebovala plnenie, ktoré jej bolo poskytnuté na základe predmetnej zmluvy o revolvingovom úvere, avšak tento akcept rozhodne nevykonala predpísanou formou, keď zákon č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvárania predmetnej zmluvy v § 4 ods. 1 obligatórne stanovil písomnú formu zmluvy o spotrebiteľskom úvere pod následkom neplatnosti zmluvy, keď podľa § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka ide o neplatnosť absolútnu. Keďže zo strany navrhovateľky už následne nedošlo k písomnému prijatiu návrhu, zmluva je pre nedostatok písomnej formy absolútne neplatným právnym úkonom. Na základe uvedeného bolo potom povinnosťou každého z účastníkov neplatnej zmluvy, vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal s poukazom na ustanovenie § 457 Občianskeho zákonníka. Keďže navrhovateľka odporcovi splatila sumu vo výške 2.595,32 eur, pričom reálne jej bola poskytnutá zo strany odporcu iba suma 1.915,54 eur (pozn.: súd pri výpočte tejto sumy vychádzal zo súčtu peňažných plnení poskytnutých odporcom navrhovateľke titulom úveru a revolvingového úveru po odpočítaní odplaty podľa čl. 8 bod 8.1 písm. a) a b) v celkovej výške 218,39 eur).

Bez ohľadu na vyššie uvedené sa súd súčasne stotožnil s námietkou navrhovateľky, pokiaľ ide o výšku úrokov dojednaných v predmetnej zmluve, keď podľa názoru súdu pri skúmaní zmluvných dojednaní sa súd nemôže zaoberať len výškou RPMN, ale aj výškou dojednaných úrokov. Ak je jedna položka v súlade so zákonom, neznamená to bez ďalšieho, že aj druhá menovaná položka je v súlade so zákonom. Zmluvne boli medzi účastníkmi dohodnuté úroky vo výške 68,89 % (úrok za poskytnutý úver), resp. 67,54 % (úrok za revolving). Poukazujúc na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 3Co/151/2013 zo dňa 25.09.2013 vo veciach tzv. nebankových subjektov sa vzhľadom na vyššiu mieru rizika vo všeobecnosti dajú akceptovať vyššie úroky, rozhodne nie však viac ako 100 % oproti prímeru bánk a musia sa zohľadniť aj osobitosti prípadu. Súd považuje za rozporné s dobrými mravmi, ak sa poskytne spotrebiteľovi úver za cenu prevyšujúcu o 100 % priemernú cenu porovnateľných úverov poskytovaných bankami a ak veriteľ využije tieseň spotrebiteľa, jeho neskúsenosť, ľahkomyseľnosť, rozrušenie, prípadne slabomyseľnosť. Poskytovanie úverov je citlivá agenda a pre odbornú starostlivosť veriteľa sa musí vyžadovať proaktívny prístup k zisteniu vhodnosti úverových podmienok (starostlivosť o hospodárske záujmy spotrebiteľov; čl. 169 Zmluvy o fungovaní Európskej únie). Priemerná výška úrokov pri spotrebiteľských úveroch v apríli 2009 bola pre úvery od 1 do 5 rokov vo výške 13,16 % a ku dňu 19.10.2010, kedy bol odporkyni poskytnutý revolving, 12,81 %. V tomto smere rozhodne neobstojí námietka odporcu, ktorý v odpore proti platobnému rozkazu poukazoval na maximálnu výšku odplaty za poskytnuté spotrebiteľské úvery v zmysle Nariadenia vlády SR č. 238/2008 Z.z., keď podľa názoru súdu výška priznaných zmluvných úrokov, prípadne aj odplaty musí byť posudzovaná individuálne a poskytovateľ finančnej služby musí náležite odôvodniť a preukázať dôvody, pre ktoré poskytol finančnú službu spotrebiteľovi za zmluvný úrok niekoľkonásobne vyšší, ako boli priemerné úrokové sadzby z úverov poskytovaných bankami v rovnakom období. V tejto súvislosti súd poukazuje na § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení platnom od 01.01.2008 do 31.03.2015, podľa ktorého nielen ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ale i všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa použijú vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Medzi tieto všetky iné ustanovenia je potrebné zaradiť i § 39 OZ, podľa ktorého každý právny úkon (t.j. i zmluva o úvere) na to, aby bol platný, musí spĺňať požiadavku súladu s dobrými mravmi. Zmluvné úroky za poskytnutie peňažných prostriedkov teda nepochybne podliehajú súdnej kontrole v tom zmysle, či sú v súlade s dobrými mravmi alebo nie. Občiansky zákonník ani iný právny predpis neobsahujú legálnu definíciu pojmu dobré mravy, právna teória a ustálená súdna prax pod týmto pojmom rozumie pravidlá morálneho charakteru všeobecne platné v demokratickej spoločnosti, v ktorej sa uplatňuje a presadzuje vzájomná slušnosť, ohľaduplnosť a vzájomné rešpektovanie, pričom tieto pravidlá ako súhrn určitých etických a kultúrnych noriem spoločnosti sú všeobecne uznávané a je daný všeobecný záujem na ich rešpektovaní (viď rozsudok Krajského súdu v Žiline č.k. 8Co/596/2014-76 zo dňa 23.02.2015). Z vykonaného dokazovania v súdnej veci vyplýva, že odporca pri poskytnutí úveru a revolvingu v celkovej výške 1.960,49 eur požadoval od navrhovateľky popri vrátení úverovej istiny aj zmluvnú odmenu v celkovej výške 2.194,59 eur (t.j. súčet zmluvnej odmeny za poskytnutie úveru vo výške 1.330,98 eur a zmluvnej odmeny za poskytnutie každého revolvingu 863,61 eur; viď oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi na čl. 7 spisu), pričom táto odplata nepochybne presahuje rozumnú a

primeranú mieru zisku odporcu ako podnikateľa. Z uvedeného dôvodu súd potom popri vyššie uvedenom dôvode neplatnosti predmetnej zmluvy pre nedostatok písomnej formy má za to, že predmetná zmluva je absolútne neplatná aj pre rozpor s dobrými mravmi.

Súd potom priznal navrhovateľke nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 327,-eur, keď námietku premlčania zo strany odporcu ohľadne bezdôvodného obohatenia, ktoré malo vzniknúť pred 01. februárom 2013 považoval za nedôvodnú. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že navrhovateľka sa domáhala vydania bezdôvodného obohatenia, ktoré plnila v prospech odporcu, titulom splátok od 27.02.2012 do 27.08.2013, keď objektívna premlčacia doba na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia začala plynúť poskytnutím plnenia zo strany navrhovateľky odporcovi. Pokiaľ mal odporca na mysli vznesenie námietky premlčania z dôvodu uplynutia subjektívnej premlčacej doby, súd poukazuje na to, že subjektívna premlčacia doba mohla vo vzťahu k navrhovateľke (ktorá je spotrebiteľkou bez právnického vzdelania) začať plynúť z dôvodu vedomosti navrhovateľky o bezdôvodnom obohatení najskôr po vykonaní odbornej konzultácie s právnym zástupcom navrhovateľky vo veci vedenej na tunajšom súde pod sp.zn. 3C/23/2014, keď z plnomocenstva udeleného navrhovateľkou jej právnemu zástupcovi vo veci vedenej pod sp.zn. 3C/23/2014 vyplýva, že menovaného splnomocnila k zastupovaniu v predmetnej veci dňa 28.02.2014, a to ako reakciu na podanie návrhu na začatie konania zo strany spoločnosti PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o. (v uvedenej veci sp.zn. 3C/23/2014 bol podaný návrh na začatie konania dňa 10.02.2014).

Súd súčasne, pokiaľ ide o vyslovené závery, poukazuje aj na to, že iné posúdenie prejudiciálnych otázok, ako to učinil tunajší súd už vo veci 3C/23/2014, ktorý rozsudkom č.k. 3C/23/2014-122 zamietol návrh odporcu (v danom konaní v postavení navrhovateľa) voči navrhovateľke (v danom konaní v postavení odporkyne) v celom rozsahu z dôvodu neplatnosti zmluvy o revolvingovom úvere, by bolo v rozpore s princípom právnej istoty a predvídateľnosti súdneho rozhodnutia.

Súd súčasne priznal navrhovateľke úroky z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 327,-eur od 21.02.2015 až do zaplatenia, keď výška uplatnených úrokov z omeškania zodpovedá zákonnej úprave § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom do 31.01.2013 a § 10c Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z.. Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky k prvému dňu omeškania s splnením peňažného záväzku (v zmysle výzvy na vrátenie plnenia prijatého bez právneho dôvodu zo dňa 02.02.2015 bol odporca vyzvaný navrhovateľkou na vrátenie žalovanej sumy do 20.02.2015) predstavovala výšku 0,05 % ročne, a teda zákonný úrok z omeškania predstavoval výšku 8,05 % ročne, t.j. výšku o 8 percentuálnych bodov vyššiu ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky k prvému dňu omeškania, t.j. ku dňu 21.02.2015.

O trovách konania súd rozhodol s poukazom na § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že navrhovateľke, ktorá bola vo veci v celom rozsahu úspešná, priznal náhradu trov konania potrebných na účelne uplatňovanie a bránenie práva proti odporcovi, ktorý vo veci nemal úspech ani len čiastočný. Účelne vynaložené trovy konania pozostávajú z trov právneho zastúpenia vo výške 259,87 eur, ktoré boli priznané v súlade s ustanoveniami Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. (ďalej len „Vyhlášky“) nasledovne: podľa § 10 ods. 1 Vyhlášky za jeden úkon právnej služby prislúcha právnemu zástupcovi navrhovateľky odmena vo výške 24,90 eur, potom za 3 úkony právnych služieb (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie návrhu na začatie konania na súd a účasť na pojednávaní zo dňa 13.04.2015), t.j. 3 x 24,90 eur, spolu 74,70 eur. Podľa § 15 písm. a) v spojení s § 16 ods. 3 Vyhlášky právnemu zástupcovi navrhovateľky prislúcha náhrada hotových výdavkov tzv. režijných paušálov v súvislosti s 3 úkonmi právnych služieb vykonanými v roku 2015, t.j. 3 x 8,39 eur, spolu 25,17 eur. Podľa § 15 písm. b) v spojení s § 17 ods. 1 Vyhlášky právnemu zástupcovi navrhovateľky prislúcha náhrada za stratu času za čas strávený cestou z Košíc, t.j. miesto sídla právneho zástupcu navrhovateľky do M. a späť na pojednávanie dňa 13.04.2015, a to v rozsahu 10 začatých polhodín x 13,58 eur, spolu 139,80 eur, pričom právny zástupca navrhovateľky si z dôvodu hospodárnosti uplatnil voči odporcovi náhradu za stratu času iba vo výške 100,-eur. V súlade s § 15 písm. a) Vyhlášky v spojení s § 16 ods. 4 Vyhlášky prislúcha právnemu zástupcovi navrhovateľky náhrada cestovného za cestu z Košíc do M. a späť na pojednávanie dňa 13.04.2015 vo výške 98,56 eur (základná náhrada 0,183 eur, počet km 378, údaj o spotrebe motorového vozidla právneho zástupcu navrhovateľky 6,2 l/100 km, cena spotrebovaných pohonných hmôt 1,254 eur), pričom právny zástupca navrhovateľky si z dôvodu hospodárnosti uplatnil cestovné náhrady iba vo výške 60,-eur.

Vzhľadom na to, že navrhovateľka bola ako spotrebiteľka v konaní oslobodená od súdnych poplatkov, súd v súlade s § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Z.z. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov uložil odporcovi povinnosť zaplatiť na účet tunajšieho súdu súdny poplatok za návrh na začatie konania vo výške 19,50 eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Žiline, písomne, v troch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 OSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 OSP odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 OSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.